

Foto's door Jan Vroege zelf

In tegenstelling met mijn tijd bij de Orion, was het aantal detacheringen en vluchten met de Neptune die ik naar IJsland heb gemaakt, op een hand te tellen.

Als platform om nucleaire onderzeeboten te volgen was de Neptune, zoals een ieder wist, te sterk verouderd. Tegen oppervlakte doelen en verkenningen was er echter bijna geen betere.

Ik heb één keer meegemaakt dat wij de opdracht kregen een nucleaire onderzeeboot te volgen. Het een zogenaamde "Yankee" klasse. Een onderzeeboot bewapend met ballistische raketten met nucleaire lading.

Deze raketten hadden geen erg groot bereik, wat het nodig maakte om relatief dicht in de nabijheid van de Verenigde Staten te komen om te lanceren. Dit even ter zijde.

Onze taak was toen om zo een Yankee te volgen die naar zijn patrouille gebied op weg was. We gingen airborne en gooiden ons patroon. We kregen even contact, maar de primitieve apparatuur zorgde er al snel voor dat we het contact verloren. Er viel ons achteraf als bemanning niets te verwijten. Daar was iedereen het mee eens.

Buiten deze ene keer weet ik niet van een andere vlucht door ons van deze aard.

Onze opsporing, fotografie en analyse van oppervlakte contacten viel daarentegen door weinigen te evenaren. We leefden ons dan ook helemaal uit. Rond IJsland zaten ook relatief veel zogenaamde "Elints". Om zo te zien vissersschepen maar met een verbazend groot aantal antennes geschikt voor alle golflengtes. Van radar tot radio. De Amerikanen waren wat dit betreft dol op ons.

Ook kregen wij af en toe opdracht om de ijsskap tussen IJsland en Groenland in kaart te brengen. Prachtige vluchten met fabelachtige uitzichten.

Hoe het de jongens met de Atlantic daar is vergaan weet ik niet. Dit vliegtuig heb ik, overigens buiten mijn schuld , gemist.

Tijdens deze periode was ik in het bezit van een spiegel reflex met een filmrolletje. Elke foto was er dus een. Ik ga er een paar laten zien. Soms al gepost maar ik vind ze erg mooi.